

ВИСОКЕ ДОВІР'Я НАРОДУ

РЕЄСТРАЦІЯ КАНДИДАТІВ У ДЕПУТАТИ

Дедалі ширшого розмаху набирає виборча кампанія по виборах до Верховних Рад союзних республік. 12 травня почався новий важливий етап підготовки до виборів: окружні виборчі комісії приступили до реєстрації кандидатів у депутати.

Відбулися засідання комісій у Москві.

Окружна виборча комісія Бауманського виборчого округу по виборах до Верховної Ради РРФСР одногослодно прийняла постанову зареєструвати кандидатом у депутати Верховної Ради РРФСР по Бауманському виборчому округу Генерального секретаря Центрального Комітету КПРС Леоніда Ілліча Брежнєва.

Одногослодно прийнято постановою окружної виборчої комісії Ленінградського виборчого округу члена Політбюро ЦК КПРС, Голову Президії Верховної Ради СРСР Миколу Вікторовича Підгорного зареєстровано кандидатом у депутати Верховної Ради РРФСР по Ленінградському виборчому округу.

Окружна виборча комісія Фрунзеньського виборчого округу одногослодно прийняла постанову зареєструвати кандидатом у депутати Верховної Ради РРФСР по Фрунзеньському виборчому округу члена Політбюро ЦК КПРС, Голову Ради Міністрів СРСР Олексія Миколайовича Косигіна.

ТОРЖЕСТВА У ЛЬВОВІ

Трудаці старовинного Львова широко відзначають 100-річчя з дня народження видатного українського письменника-новеліста Василя Стефаника. 12 травня біля наукової бібліотеки Академії Наук УРСР, якій щойно присвоєно ім'я відомого майстра художнього слова, відбувся багатолюдний мітинг, присвячений відкриттю пам'ятника В. Стефанику.

До підіймів пам'ятника було покладено квіти від ЦК КП України, Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів УРСР, а також від Львівських обкому і міськкому КП України, виконкомів обласної і міської Рад депутатів трудящих, Всесоюзної ювілейної комісії Республіканського ювілейного комітету та громадських організацій.

Увечері в приміщенні театру опери і балету імені Ів. Франка відбулося урочисте засідання, присвячене 100-річчю з дня народження В. Стефаника.

НА ЦЬОМУ ФОТО ВИ БАЧИТЕ ЛЮБУ МЕЛЬНИЧЕНКО. ПРО ДІВЧИНУ СЬОГОДНІ ЗНАЮТЬ В РІДНОМУ РАЙОНІ, В НАШІЙ ОБЛАСТІ, РЕСПУБЛІЦІ.

РОЗПОВІДЬ ПРО НЕЇ ЧИТАЙТЕ В СЬОГОДНІШНІЙ СТОРІНЦІ ДЛЯ ДІВЧАТ—«СТЕПОВИЦІ».

Фото М. ГЕЛЬМАНА.

ОБЛИЧЧЯМ ДО СОНЦЯ

РАНОК в село прийшов несподівано. Над ставом ще клубочаться молочні купи туману, а у верховітті вже заплутались перші промені. По-весняному яскраві і лагідні, вони швидко відвойовують простір навколо, стукують у вікна, що завжди звернені до сонця. І на цей поклик на високому гонку уже сім років неодмінно з'являється русокоша дівчина.

— Здрастуй, сонечко, — привітно мружить очі і йде назустріч йому. А обличчя мерехтить посмішкою. Чи то пригадала вчорашню радісну звістку.

А, можливо, в пам'яті впливло давнє — як **МАТИ ДОЦІ ЩАСТЯ БАЖАЛА**

— І не думай, Василю, — гарячкувала мати. — Двадцять років на фермі сам, знаєш кошт цього хліба.

Василь Федорович погоджувався з дружиною. А в думках радія. Не даремні були ті двадцять років, якщо хоч одне з дітей уподобало його роботу.

А Люба — причина бурхливої дискусії батька — терпляче чекала присуду. І лише в хвилині затишшя категорично вставала:

— Не пускайте зараз, то після десятого піду. Однаково буду на фермі.

Люба добре вчилася. Восьмиріч-

ку закінчила на «4» і «5». Вчителі пророкували дівчині дорогу в науку. Зібності в. Словом, як запевняли батьків, Любину дорога — до Інституту. І забули всі уболівальники за долю дівчини, що її майбутня професія — двадцять метрів від хати.

Батько, скільки Люба його пам'ятає, працював завідуючим фермою. Маленькою дівчиною бігала дивитись на кумедних телят. А потім, у школі вже, після занять обов'язково заходила до батька на роботу. Покладе портфель, а сама — до тьоті Люби. То коровам сіно рознесе з дояркою, то телят допоможе напоїти. У 6—8 класах візити на ферму були вже «узаконені» — заняття з

{Закінчення на 3-й стор}.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КИЇВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

Рік видання КП

№ 57 (1381).

СУБОТА

15

ТРАВНЯ

1971 р.

Ціна 2 коп.

Сьогодні минає 35 років з дня відкриття Центрального музею В. І. Леніна

ПОБЛИЗУ Красної площі, в самому серці Москви, стоїть цей будинок: масивний, темно-цеглистий — під колір кремлівських башт і мурів. Музей В. І. Леніна. Це одна з революційних святинь нашої соціалістичної Батьківщини. Він був відкритий 15 травня 1936 року

кінченні курсу нагороджений золотою медаллю, як найбільш гідний по успіхам, розвитку та поведінці...» Тут же партійний квиток Володимира Ілліча, його одяг, прострелений есеркою Каплан під час замаху на життя генія людства. Копії кремлівської робочої кімнати. Тут

ні ті пункти — це вже діючі потужні електровузли, згідно з планом ГОЕЛРО намічалось виробляти 8,8 мільярда кіловат-годин електроенергії за рік. Який значний крок зробила країна, втілюючи в життя геніальну ленінську формулу: «Комунізм — це є Радянська

влада плюс електрифікація всієї країни, видно хоч би з такого прикладу. Одна лише Кременчуцька гідроелектростанція вже виробила для потреб народного господарства понад 15 мільярдів кіловат-годин електроенергії! Експонати переконаливо розповідають про подальші плани електрифікації нашої країни: в 1980 році всіма електростанціями передбачається виробляти 2700—3000 мільярдів кіловат-годин. Безмежний океан електроенергії!

Ленін не тільки передбачав майбутнє. Він умів побачити його в сучасному. Скрізь він шукає і знаходить живі паростки комунізму. Він побачив їх у перших радянських електростанціях, у перших трудових суботниках московських робітників. Минули роки, і перші струмочки «великого почину» розлилися величезним морем. Сьогодні — це масове змаган-

ня за комуністичну працю, яким охоплено десятки мільйонів трудящих нашої країни. ...Останні зали музею. 1922 рік. Листопад. Промова Леніна на пленумі Московської Ради: «Соціалізм вже тепер не є питання віддаленого майбутнього. Ми соціалізм протягли в повсякденне життя...» І в цьому — на думку Леніна — найважливіший підсумок п'ятирічного існування Радянської влади.

... Прочитана очима і серцем повість великого життя. Проїдений в думці рік за роком, весь шлях: від симбірського будничка дитинства і юності — до Мавзолею на Красній Площі.

І в серці наростає почуття: Ленін з нами — завжди і скрізь!

Добре сказав про це поет: «Вечно будет ленинское сердце

клокотать у революции в груди».

Світ чує, як б'ється серце у ході нашої великої Батьківщини, що впевнено іде по шляху до комунізму. Воно б'ється в грудях мільйонів людей багатьох країн світу, які нині успішно будують соціалізм. Ленінські ідеї запалюють робітничий клас на боротьбу проти імперіалізму, за демократію, за мир, за соціалізм.

Історія йде вперед шляхом безсмертного Леніна.

І. ВАЩУК.

ТРЕТІЙ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ

Оголошено третій республіканський конкурс майстрів машинного доїння корів. Мета його — широка пропаганда машинного доїння, удосконалення практичних навичок тваринників тощо. Для участі в республіканському конкурсі на механізованих фермах колгоспів та радгоспів необхідно провести внутрігосподарські, районні та обласні відбіркові змагання.

Переможці їх братимуть участь у республіканському конкурсі, який відбудеться 14—18 червня ц. р. в господарстві науково-дослідного інституту землеробства і тваринництва «Оброшино» Львівської області.

Змагання будуть проводитись в два етапи — півфінальні та фінальні. Учасники конкурсу змагаються по розбиранню, складанню основних частин доїльних апаратів всіх типів. До фінальних змагань допускаються 6 учасників, які одержать найбільшу кількість балів у півфіналі. Переможцеві фінальних змагань присуджується звання чемпіона республіки по машинному доїнню корів.

Третій республіканський конкурс майстрів машинного доїння має показати ґрунтовну обізнаність тваринників з доїльними апаратами, вміння та майстерність.

Найдорожчі реліквії

згідно з рішенням Центрального Комітету партії і Радянського уряду.

В музеї нараховується понад десять тисяч експонатів. За роки існування музею його відвідали більше 28 мільйонів чоловік з усіх кінців нашої планети. Тут багаточисельні твори, написані Леніним, його рукописи, екземпляри газет «Искра», «Вперед», «Пролетарий», «Правда», в яких надруковано статті Ілліча. Тут — декрети Радянської влади, підписані творцем першої в світі держави робітників і селян, рідкісні фотокартки, особисті речі вождя революції. Ось золота медаль за успішне навчання в гімназії. І тут же красномовна характеристика, видана директором Симбірської гімназії: «Ульянов Володимир. Дуже талановитий, постійно стараний і акуратний. Ульянов у всіх класах був першим учнем і при за-

можна почути живий голос Ілліча, в кінозалі подивитись кінокадри, зняті за життя В. І. Леніна.

Ленін і партія, Ленін і робітничий клас, Ленін і Росія. Ці три провідні теми, тісно переплітаючись, проходять через всі відділи і зали музею, щоб злитися воедино у фінальній темі Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Ось просторий зал. Велика карта: близько 900 ниток простяглося на ній від Москви в усі кінці країни, до всіх фронтів громадянської війни. Це — карта воєнних розпоряджень В. І. Леніна, наказів, телеграм, вказівок, посланих на місця.

Відвідувачі довго залишаються біля великого панно: Ленін біля карти ГОЕЛРО. На ній — виразні крапки — пункти, де згідно з ленінським задумом повинні були споруджуватись електростанції. Сьогодні

влада плюс електрифікація всієї країни, видно хоч би з такого прикладу. Одна лише Кременчуцька гідроелектростанція вже виробила для потреб народного господарства понад 15 мільярдів кіловат-годин електроенергії! Експонати переконаливо розповідають про подальші плани електрифікації нашої країни: в 1980 році всіма електростанціями передбачається виробляти 2700—3000 мільярдів кіловат-годин. Безмежний океан електроенергії!

Ленін не тільки передбачав майбутнє. Він умів побачити його в сучасному. Скрізь він шукає і знаходить живі паростки комунізму. Він побачив їх у перших радянських електростанціях, у перших трудових суботниках московських робітників. Минули роки, і перші струмочки «великого почину» розлилися величезним морем. Сьогодні — це масове змаган-

ВІДБУЛАСЯ обласна науково-практична конференція культосвітніх працівників на тему: «XXIV з'їзд КПРС і завдання по підвищенню ідейно-політичного рівня роботи закладів культури області».

Сюди прибули працівники міських та районних відділів культури, директори районних Будинків культури та сільських клубів, бібліотекарі, краєзнав-

у бригадах, Є. М. Чабаненко розповіла про кращі будинки культури області, про роботу лекторіа та гуртків по поширенню передового виробничого досвіду, про діяльність молодіжних клубів комуністичної моралі та інше. Доповідач докладно зупинилась на творчості аматорських колективів та гуртків художньої самодіяльності, вказала на те,

кому Т. Ф. Наута, Завідуючий Світловодським райвідділом культури В. С. Сідун поділились досвідом пропаганди нових досягнень науки культосвітніми закладами району, а завідувача культвідділом облпрофради В. В. Ткаченко розповіла про шефські зв'язки, що сформувались між профспілковими клубами і бібліотеками міст та колективами художньої са-

лення виховної роботи серед читачів.

Досвідом роботи музеїв ділились краєзнавці області.

А про роль музичного виховання людини, про поліпшення форм та методів цього виховання, про підготовку кадрів для музичних шкіл та закладів культури йшла мова на секції працівників музичного та культосвітнього училищ, школи підготовки керівників гуртків художньої самодіяльності та самодіяльних композиторів.

Про те, як залучити радянського трударя в художній літературі, радились літератори Кіровоградської області. Змістовні лекції прочитали тут викладачі педінституту В. В. Слютенко, М. П. Кодак, Л. М. Кіличенко, М. К. Смоленчук.

На пленарному засіданні, що відбувалось на другий день роботи конференції начальник обласного управління культури Ф. О. Цигульський зробив інформацію про підсумки роботи секцій.

В роботі конференції взяв участь і виступив з доповіддю «Про підсумки роботи XXIV з'їзду КПРС» секретар обкому КП України Д. С. Сиволап.

В роботі конференції взяли участь секретарі міських та районних комітетів партії, секретарі МК і РК ЛКСМУ.

Учасники конференції подивились великий концерт дипломантів обласного конкурсу художньої самодіяльності, присвяченого XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України.

ГОЛОВНИЙ ГЕРОЙ — ЛЮДИНА ПРАЦІ

ці, викладачі Кіровоградського музичного та Олександрійського культосвітнього училищ, самодіяльні композитори, літератори та художники, голови сільських рад, голови правління міських та районних організацій товариства «Знання», працівники кіномережі області, керівники гуртків художньої самодіяльності.

З доповіддю про XXIV з'їзд КПРС та завдання по підвищенню ідейно-політичного рівня роботи закладів культури області виступила заступник голови облвиконкому Є. М. Чабаненко. Вона відзначила, що в Директивах XXIV з'їзду КПРС по розвитку п'ятирічного плану в нашій країні велика увага надається прискоренню будівництва та поліпшенню роботи культосвітніх закладів. Адже на сьогодні постає питання про те, щоб клуби були не лише у великих селах, а й

що на республіканському фестивалі самодіяльного мистецтва, присвяченому 100-річчю дня народження В. І. Леніна, звання лауреатів домоглися 30 колективів та 45 аматорів з Кіровоградської області.

Є. М. Чабаненко проаналізувала також діяльність обласних, районних та сільських бібліотек, роботу сітки кіномережі та інших закладів культури області.

Після цього досвідом в пропаганді марксистсько-ленінської теорії поділилась секретар Новоукраїнського райкому КП України М. В. Яценко. Начальник обласного управління культури Ф. О. Цигульський в своєму виступі розповів про головні напрямки роботи з кадрами культармійців, а про зміцнення матеріальної бази культосвітніх закладів району доповіла заступник голови Новоукраїнського райвикон-

комуністичної самодіяльності в селах області. Далі робота конференції проходила в шести секціях, де культармійці області обговорили конкретні питання своєї діяльності.

Завідуючі та інспектори районних, міських відділів культури, голови сільських рад, районних організацій товариства «Знання» та директори районних дирекцій кіномережі радились про методи керівництва закладами культури. В роботі секції взяли участь секретар обкому ЛКСМУ В. П. Кришевич та начальник обласного управління культури Ф. О. Цигульський.

Директори районних, сільських будинків культури та клубів, керівники гуртків художньої самодіяльності обговорювали питання посилення виховної діяльності клубів та будинків культури. Бібліотечні працівники радились про поси-

ЩИРИЙ ДРУГ ДІТВОРИ

Надія Володимирівна Цицила четвертий рік працює старшою піонервожатою в Новомиргородській СШ № 2. Це вона допомогла піонерам створити Ленінську кімнату, куди ввійшло багато експонатів, виготовлених їхніми руками.

Ленінська кімната стала штабом комсомольської та піонерської роботи в школі. Тут проводяться комсомольські збори, збори піонерської дружини ім. О. Матросова, наради тимурівців.

Піонери завжди з своєю старшою вожакою. Вони поважають її за принципи, чуйність, уміння в кожній справі знайти глибокий зміст. Надія Володимирівна для них старший товариш і хороший порадижник.

Малюнок і текст В. Шульги.
Новомиргородський район.

ШКОЛИ-ІНТЕРНАТУ — ДЕСЯТЬ

Нещодавно вихованці Кіровоградської школи-інтернату № 1 відсвяткували десятиріччя своєї оселі. Ще зранку в школі запанувала урочиста обстановка. Ще б пак — ювілей! Щоправда, заняття йшли як і в звичайний день.

А ввечері вони звітували про успіхи в навчанні, в праці та відпочинку. Особливо був відзначений 9-А клас,

який за відмінне навчання дирекція школи-інтернату нагородила екскурсійною путівкою на Кавказ.

Комсомольська організація школи-інтернату одержала грамоту міському комсомолу за хороше комсомольську роботу школярів.

Колектив художньої самодіяльності учнів зайняв перше місце на міському огляді. Тому

того дня завідуючий міськвико С. В. Скіпа вручив їм, а також переможцям спортивних змагань шкіл Кіровограда грамоти міськвико.

Вихованці інтернату поздоровили з десятиріччям школи їхні шефи — працівники Кіровоградського виробничого комбінату будівельних матеріалів.

М. БІДЕНКО.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

„А ЧИ ПРИЙДЕ ЛІТАК ВЧАСНО?“

Так називався матеріал рейдової бригади, опублікований в «Молодому комунарі» 15 квітня. В ньому йшлося про нездовільну роботу районних вузлів зв'язку, листоніж та Кіровоградського голвопштаму по доставці преси передплатнику.

Як повідомили нам Р. М. Сидак (начальник головопштаму), К. І. Лимаренко (начальник Новомиргородського районного відділення зв'язку), Є. Р. Пересунько (Гайворонське райвідділення зв'язку) факти, наведені в статті, мали місце. Зараз вживаються заходи до їх усунення.

І тільки заступник начальника Долинського районного відділення зв'язку І. М. Петриченко дав безапеляційну відповідь про безпідставне звинувачення згаданого відділення по нездовільній доставці преси передплатнику.

З цього напрошується висновок, що дана стаття не обговорювалась на зборах працівників зв'язку. Бо в протичасному випадку тов. Петриченку довелося би почути думку організатора по доставці преси Г. О. Бейченко. Воча б підтвердила, що дуже часто в Долинській траплялись випадки, коли газети і журнали надходили до читача несвоєчасно.

І вони повернулися з «язиком». На абсолютно голому скли, без кущика, без каменя чи замету, який би хоч трохи приховував, Володимир Суворов проклав прохід у міному полі та у колочих дротах. Ніде й ніщо не тріснуло, не загавкали собаки, не стрепенулись воронжі вертові. Тим проходом зникли у темряві розвідники, яких вели Саша Воробйов та Михайло Ланцухай. Вони й представили живе-цького та говіркого «язика».

На грудях Суворова засяє орден Слави III ступеня.

ЗІРКА ДРУГА

Досі жалкує Суворов, що не може пригадати прізвища одного латиша, з яким зв'язаний сполин про рейд у тил противника. Той патріот, що залишився безіменним, добре послужив наступаючим радянським частинам.

Для розвідника партизанські дії — не виняток, а закономірність. Рейди, маскування, постійна загроза смерті чи полону — поступово все стає буденним, до нього при звичаюєшся, відкидаєш зайві страхи і почуваєш себе не менш впевнено, як за рідною брамою танка. Може, тому, що 44-й рік був тим роком, коли вже й за океаном ніхто не сумнівався у кільцевому підсумку війни. Може, тому, що й у ворожому тилу не поривався зв'язок із своєю армією, з народом...

Отже, ця дія відбувалась на території Латвії, в районі міста Велги.

Фашисти огризалися. На якийсь час наступ радянських військ припинився. Командування вирішило малими силами реати оборону ворога і продовжувати наступ, щоб не дати гітлерівській орді отямитися і укріпити тили.

Із полкових розвідників, батальйонного взводу розвідки і автоматників сформували рейдові групи. Однією з них командував помічник начальника штабу полку по розвідці капітан Земляненко. Серед інших бійців, зодягнутих у маскхалати, ми впізнаємо командира відділення Суворова і його побратимів Ланцухая та Воробйова.

— Наше завдання, — слухали перед маршем слова капітана, — проникнути у тил німців, порушити комунікації, посіяти паніку.

Виступили вночі. Без пригод форсували якусь невеличку річку. Лінію фронту перетнули на стикові ворожих частин. Прошли непоміченими. До світанку — а він настав рано — подолали кілометрів п'ятнадцять. Капітан поглянув на карту. До найближчого лісу кілометрів 5—6.

Зовсім розвіялось. Ні назад вертати, ні далі йти — необхідно помітати.

— Не надайте думок, хлопці, — мовив капітан, — ми тут не одні. На завдання вийшло кілька груп... Шкуйсь!

(Продовження. Поч. в газетах за 8 та 13 травня).

Нарада

КОМСОМОЛЬСЬКИХ

ВАТАЖКІВ

ХАРКІВ, 13 травня. (Кор. РАТАУ). Завданням комсомольських організацій по комуністичному вихованню студентів у світлі рішень XXIV з'їзду КПРС і підготовці висококваліфікованих спеціалістів для народного господарства була присвячена Всесоюзна нарада секретарів комітетів комсомолу інших навчальних закладів, яка закінчилась сьогодні в Харківському політехнічному інституті імені В. І. Леніна.

З доповіддю виступив секретар ЦК ВЛКСМ Г. Єлісеєв.

Представники понад 130 найбільших вузів країни обмінялися досвідом виховання студентської молоді в дусі вірності комуністичній партії, героїчним традиціям радянського народу. Докладно обговорювались форми і результати участі студентів у науково-дослідній діяльності.

Ігор БЕЗДІТНИЙ

ЗІРКИ СТАРШИНИ СУВОРОВА

ЛЮДИ З КРАТНИ МУЖНОСТІ

Володимир Іванович пригадує: наказ про початок бойових дій радист прийняв о шостій ранку.

Навальною була атака на хутір. Чесподіваний вогонь автоматів, розриви гранат, російське «ур!» спантовили гітлерівців. Паніка неймовірна. А тут ще в сусідньому хуторі спалахнула стрілянина — то дали про себе знати інші дві групи.

Німцям ніколи було розібратися в обстановці. Вони, безперечно, вважали, що десь прорвана лінія фронту і їх обійшли з тилу.

Група капітана Земляненка увірвалась в хутір. Розбили паролу радіостанцію, захопили кілька автомашин, навіть особисту командира полку та його шофера, взяли в полон чимало штабних офіцерів. Що й казати, рейд на славу вдался. На передовій німці почули у своїх телефонах російську мову. Зникла паніка й там, і тоді червоноармії воїни вдарили з фронту.

До півдня групи розвідників з'єдналися з своїми...

Жалкує Суворов, що не знає прізвища того латиша, який був провідником у їхньому рейді.

Командира відділення розвідки Суворова нагородили орденом Слави II-го ступеня.

(Далі буде).

СТЕПІВЧУЧКА

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» продовжує розповідь про дівчат і для дівчат на цих сторінках ви зустрінете своїх ровесниць, з якими ви ходите в поле, стаєте за верстатом, поспішаєте в аудиторію...

РЕДАКЦІЯ ЗАПРОШУЄ СТЕПІВЧУЧОК СТАТИ АКТИВНИМИ ДОПИСУВАЧАМИ: ЯКОЮ В ВИ ХОТІЛИ БАЧИТИ СВОЮ СТОРІНКУ?

Світлажка

Світлана Остапець змалку любила возитися не з ляльками, а з гайками, молотком.

— Інженером будеш? — запитувала її тітка Антоніна Гнатівна.

Говорилось те жартома. А коли дівчина сказала про свою мрію стати трактористкою, схилилася тітка серйозно.

...До зати зайшов Григорій Йосипович, дядько Світлани, тітка допитувалась у племянниці:

— Не передумала ще?

— Ні, буду трактористкою!

— Сорому наберешся! Немає у нас в селі трактористок. Ну хоч ти скажи їй що-небудь! — це вже до дядька. — Чуєш, Грати вадумала.

— А що їй скажу? Не маленька вже, хай сама вирішує...

Ранком другого дня Світлана Остапець була в райкомі комсомолу. Прийшла за направленням в училище механізації.

А потім жадібно ловила кожне слово викладачів, пізнавала секрети хліборобської техніки. Сідала за кермо, вчилася...

Повернулася у свій колгосп. Їй вручили новенького «МТЗ-5», бо помітили, що дівча беручке і кмітливе. Знання, здобуті в Бобринці, доповнювали досвідчені, а

багаторічним стажем механізаторів. Навіть не можна сказати, хто більше турбувався про молоду трактористку. Кожен старався чимось підсобити.

Свої автографи ставила на різних роботах: возила від комбайна качани кукурудзи, транспортувала на приймальний пункт цукрові буряки, обробляла посіви, а взимку підвозила до ферми корми. І знову віталась до сонця, коли вона сходило, прощалася з ним до наступного дня, там же, в полі. Новий день приносив турботи, а за ними — радість. Скрізь справлялась, рівнялась на кращих механізаторів.

Зрілішою у роботі стає комсомолка, перша дівчина-механізатор у колгоспі «Зоря». Вже звикла до росляних стежок, гуркотіння трактора, своїх гектарів, мотозів. Їй тільки сімнадцять, та юнка — господарка своєї долі: день у день, більше і більше полонить Світлану степ, все багатшими стають її справи.

В. ГАВРИЛЕЦЬ,
працівник районної газети «Соціалістичне село».
с. Полівка
Онуфріївського району.

Коли завітаєте у підділь музтоварів Маловисківського районувермагу, вас привітно зустріне продавць Жанна Горобець. Працює комсомолка, в колективі комуністичної праці. Висока культура обслуговування — така його трудова характеристика. Про Жанну товариші говорять з повагою. Вона депутат міськради, член райкому комсомолу. Фото С. БРОВЧЕНКА.

ЛИСТ ВІД СИНА ДЕ Б Я НЕ БУВ

По всій країні носила мене доля. І де б я не був: у сонячному Закавказзі чи в туманній Прибалтиці, біля підніжжя Карпат чи Уральських гір, в степах Херсонщини чи від Криму, — ніде не забував своєї матері, простої радянської жінки. Зараз вона пенсіонерка, працювала понад 30 років. Як і багато матерів, перенесла всі труднощі перших років становлення Радянської влади, важкі часи Великої Вітчизняної війни. Батько був на фронті. Разом з напруженою працею на її плечах лежали і всі сімейні турботи.

Скільки зусиль, фінансів і моральних віддає кожна мати для того, щоб ми стали на свій самостійний життєвий шлях. Ніхто не вміє бути так самою, як ти. Всім країнам, що є в мені, я зобов'язаний саме матері. Вона завжди була для мене прикладом працелюбності, чесності, людяності, моральної чистоти, дружби. Зараз у мене своя сім'я, яка ще більше закріпила прив'язаність до матері, послала

повагу і любов до неї. Я знаю, мати завжди жила і живе мною, вірить в мене, переживає мої невдачі, радіє моїм успіхам. Все, що я роблю, — це продовження того, що робила вона (хай навіть в іншій формі), до чого прагнула, про що мріяла. І де б я не знаходився, як би не стояло передо мною питання про майбутнє, про те, як жити далі, я завжди згадую тебе, мамочко. Це дає мені сили, це дає мені надію. Разом з напруженою працею на її плечах лежали і всі сімейні турботи. Земний уклін вам, дорога мати! **М. НОЖНОВ,** старший інженер-конструктор ДСКТБ повітряних машин. м. Кіровоград.

Ця дівчатка здружила світлу мрію — принести людям добро, піклуватися про їх здоров'я. Після закінчення Олександрійського медичного училища вона працює у Петрівській районній лікарні. На зйомку: (зліва направо) Наталія ЗАВОРОТНЯ, Тамара РІВНА, Світлана КАЩУК, Світлана БАВІЧ.

Фото С. БРОВЧЕНКА.

(Закінчення). профорієнтації проходили саме там. Любі подобалась та серйозність, з якою ставились до роботи дорослі. А ще... вона твердо вірила, що тут працюють люди сильні — такі, як її батько. Мама повинна це зрозуміти, якщо бажає доньці щастя. Повинна благословити на

ТРУДОВИЙ ДЕБЮТ

Знайомство з Любою Мельниченко справляє враження, що їй наспрощує везе в роботі. Судить самі. Сьогодні вона відома серед молодих доярок області. На республіканському зльоті переможців соціалістичного змагання на честь XXIV з'їзду КПРС її нагороджено Почесною грамотою ЦК ЛКСМ України. По надоях молока від кожної корови в передз'їздовському змаганні вона зайняла друге місце в республіці. Нещодавно на III районному конкурсі майстрів машинного доїння їй присудили найвищий титул переможця.

Так трудову характеристику Люби Мельниченко сьогодні визначають епітетами з початковим «най». І мимоволі наспрощує питання: «Чи був у тебе важкий день, Любо?» А у відповідь — сміх: — Зрозуміло, був. Це коли дівчата в клуб відходили, а я не могла з ними йти. Не минуло й місяця після закінчення 8 класу, як Люба прийшла на ферму. Їй дали групу нетелей і сказали, що майбутні надояі залежать лише від неї самої: зуміє виходити хороших корів — вважатиме справу зробленою. І Люба, як зразкова школярка, дотримувалась всіх вимог режиму. Головна колгоспни Василь Ілліч Хижняк весело живав з дівчачою фермою — Любиному батькові!

— Казав, а дочка люди вийдути. Ще поглядять тобі, Василю Федоровичу! Коли почалося перше отелення, для Люби настав найважчий час. Виявилось, що доїти первісток не одне й те ж, що звичайних корів. Від неміння у дівчини розпухли руки, між пальцями з'явилися виразки. До того ще й корови не всі підпускають до себе — і летить тоді цебро, а то й син-

ця одержиш на носі. Та свого безсилля соромилась — якщо й плакала, то щоб ніхто не бачив. І ввечері подружки йшли до клубу без неї. А зранку все починалось спочатку. На фермі скоро заговорили про

ЛЮБИНИ ХАРАКТЕР

В шістнадцять років, кажуть педагоги, він лише формується. Можливі відхилення — адже людина тільки заявляє про

Голова Василь Ілліч віддав кілька корів кращій доярці ферми, решту — розібрали по жеребу. Засмутилась Люба, коли чоловік розповів про такі події на фермі. Вразила її несправедливість досвідчених: вважалося, що їй ще рано в передових ходити (вона тоді займала в районі друге місце). А чоловік заспокоював: — Не переживай. Підеш на

НАШ ОРДЕНОНОСЕЦЬ

Радісну звістку приніс Петро Миколачович Литвинів — новий голова колгоспу. Ще від порогу корівника зачулось голосне: — А де моя доня? — так він називає наймолодшу доньку Любу Мельниченку. — Поздоровляю! Тобі — медаль ВДНГ «За успіхи у народному господарстві»!

Про цей день Люба згадує як про найщасливіший. Адже це була її перша нагорода, перше визнання трудових успіхів Таня Василенко, Клава Лисенко, Надія Киричак, Тая

Мартинюк і Надія Оснігеська — дівчата з комсомольської групи, де Люба групкомсоргом, широко вітали подружку. — Догожди своїй Малинці та Рясці — жартували, — а героїні вийдеш. А вона й справді серйозно вивчала звички своїх підопіканих. До Малинки підходила лише зі словами: «Моя маленька, гарненька». А Ряска, як прийде в білій хустці, — не підходить не дає молока. Та жартує жартами, а молода доярка твердо засвоїла правило — у корови молоко на язичці. Мало того, щоб тварини одержували в достаток кормів, головне — щоб ніяка годівля ясла пустини залишилась. Осві і тепер увечері Люба заночує в двох ботках замашку кукурудзяної дерті, гороху, комбікормів. В одну добавляє потім м'ясо, в другу — ні, щоб пішло до смаку прийшлося «жирній корові». І ще за правило собі взяла Люба — високопродуктивних корів впровадити самій, починаючи з нетелей.

ОБЛИЧЧЯМ ДО СОНЦЯ

Вже в 1969 році вона одержала від кожної з шістнадцяти корів групи по 4218 кілограмів молока. А останній рік минулої п'ятирічки став рекордним в її практиці. Вона утримує перше місце по надоях молока серед молодих доярок району й області, друге — в республіці. 4511 кілограмів на корову — такий середній надій за минулий рік. Ці результати не ривок на старті. Протягом останніх п'яти років середньорічний надій на корову в її групі становив не менше 3,8 тисячі кілограмів. Нещодавно в житті Люби Мельниченко настав новий день радості. Уряд високо оцінив її самовіддану працю в минулій п'ятирічці. Зараз вона перша в районі доярка, яка в 24 роки одержала орден «Знак пошани».

А ввечері Люба напише листа своєму Василю. Він кінчає службу в одній з частин Червонопрапорного Київського Військового округу. І на його запитання про роботу неодмінно відповість: «Працюю, як всі, справи йдуть непогано».

О. БАСЕНКО, спецкор «Молодого комуніара». Колгосп «Комуніст» Новомиргородського району.

СТЕПІВЧУЧКА

Слова С. БРОВЧЕНКА. Музика Д. ВАЛУЦІН.

Зажориться ранок — жайворонків спів, Манить мене в гоні хлібний дар степів. Як майнув в покосах волошковий цвіт, Степівчанки очі залишили слід. Приспів: Степівчанка, степівчанка, твої очі ніби вроні, Русі коси, Як локоси, Запелася у вінку Степівчанка, степівчанка, Пожухав тебе талу! За колосами, ніби прийшли, заховався, Птахом ніжним десь у гонях він піднявся, Степівчанку-Мавку все-таки я жду, І злих степом маючим все ходжу, ходжу... Приспів:

(Продовження. Поч. в газеті за 13 травня).
 — Хто за те, щоб прийняли Гафію Крутохвіст в членів колгоспу імені Василя Стефанюка, прошу голосувати, — звертався до присутніх Степан Назаренко.
 Члени правління підняли догори руки.
 — Вітаємо тебе, Гафію, — казав голова, — Абиш чесно й сумлінно працює у славу своєї рідної артілі.

ЗАСІДАННЯ

Гафія ніколи не забуде тих слів, того щасливого дня. Як і тоді, понад два десятки років тому, гордо йде вона нині на своє свято. Найкращу сукню одягнула, вишивану сорочку, що так і грає всіма барвами кольорів. Дивиться газди і газдині, як живе тепер Гафія Крутохвіст, колишня наймичка.
 — Мой, Гафію, а то щось так вибрався, як на весілля, — то Параска Зубрин наздоганяє Гафію Крутохвіст.
 — Виджу, що й ти, Параско, на весілля йдеш.
 В Параски Зубрин теж він свято. У колгоспі Параска Михайлівна була першою ланковою. То її рустівчани ще в 1911 році послали в Москву, щоб святила від її імені широкердце спасибі владі Радянській за нове життя.
 З усіх кінців села йдуть нині

люди до свого Палацу культури. Причепурилися сільські подвір'я, розмаїлися вулиці. На одній з них вітаються Василь Мельничук і Микола Смульський.
 — А ви, Василю, ще вибрикуєте, — жартує Смульський.
 — Та й чом би ні, — стверджує Мельничук. — Ще скажу вам, в порох в порохівницях.
 Йдуть селом. Йдуть і згадують. Були часи, як лиха доля виганяла їх в рідних вулицях. Сім років блукав по Канаді Василь Мельничук. Потягся туди, бо в Русові хати навіть

Микола КУБИК

власної не мав. За сім років сколотив «капіталу», що ледве вистачило придбати шість соток землі.
 — То, Василю, ви були щасливіші за мене, — казав Смульський. — Я теж тішна себе, що не повернувся додому з порожніми кишенями. А вишло, як кажуть: з чим поїхав, з тим і приїхав. Та що й здоров'я підірвав.
 Йдуть селом поважні газди і газдині. Щедре сонце золотить поборожені чола, легкими промінчиками бавиться на їх мозолистих руках.
 Біля Палацу грають музики. Свято а Русові було святом асього Покуття, усіх земляків Василя Стефанюка. Свідченням цьому те, що не а змозі було вмістити всіх у просторому залі Палацу культури.
 «Радні» займали свої місця за столом президії. Ні, то були не ті радні, яких описав у своїй новелі

«Засідання» Василь Стефанюк. То були члени правління, ветерани колгоспного руху, організатори артілі, гості. І не тремтіли перед ними Романихи та Іваніхи. Навпаки, вони прийшли сюди, щоб знову раду радити, як зробити свою артіль ще багатшою, господарство ще міцнішим.
 На трибуну піднявся голова колгоспу Дмитро Михайлович Орчик. Напередодні Міністерство сільського господарства республіки присвоїло йому звання «Відмінника соціалістичного змагання».

Було що повідати голові артілі. Бо хіба можна не пишатися тим, що колгоспні прибутки за останні десять років зросли майже в десять разів, а та земля, яка «не годна кілько народу вдержіти та й кілько біді витримати», вродила того року на круг по двадцять дев'ять центнерів добірного хліба. Або те, що в Русові побудувався майже кожний другий господар, що багато їх придбали телевізори, радіоли, легкові автомашини, мотоцикли...
 Та хай дарує мені читач, що я на якусь хвилину перенесу його увагу і ближче познайомлю з Дмитром Орчиком.
 Дмитро Михайловича знаю давно, знаю про те, що в очолюваний ним артілі добре господарюють люди, що хліб мають і до хліба мають,
 (Закінчення буде).

Великим успіхом користуються у Кіровоградського глядача гастролі артистів Московського цирку «Темп». Сто тисяч глядачів побували на виступах артистів цирку в місті Кіровограді.
 22 травня артисти розпочнуть циркову програму перед шахтарями міста Олександрії.
 На фото: джигіти — сестри Гемалеєви (вверху), внизу — групові жонглери — Гибдуліни.
 Фото В. КОВПАКА.

ЗА РЯДКАМИ ДИРЕКТИВ ХХІV З'ІЗДУ КПРС.

Вчитуючись у кожен рядок документів, прийнятих партійними з'їздами, знову переконаєшся, які широкі горизонти відкриваються перед радянськими людьми. Розвиваються виробництво, наука і техніка, сільське господарство. А водночас — культура, охорона здоров'я трудящих, поліпшуватиметься фізичне виховання.

Високий фізичний гарт людини — то неабияке джерело її високої трудової активності. Усвідомлюючи це, ми, фізкультурні активісти, теж визначаємо головні магістралі своєї діяльності, нові рубежі на п'ятиріччя.
 Перш за все велика увага буде приділена будівництву спортивних баз у кожному мікрорайоні міста. Дава послуг фізкультурникам було палац спорту, 4 плавальних басейнів, легкоатлетичний манеж, 26 спортивних залів, 8 футбольних полів, 7 стрілецьких тирів, 17 туристських баз, більше 60 різноманітних спортивних майданчиків. Все це для 48 тисяч фізкультурників Кіровограда.

Наша мета — масовість. А потім вже зростання спортивної майстерності. За п'ятиріччя в місті буде підготовлено 60 майстрів спорту, 900 кандидатів у майстри і першорозрядників, 35 350 спортсменів масових розрядів. Особлива увага буде звернена на підготовку юних спортсменів, які мають замінити сьогоднішніх чемпіонів і рекордсменів.
 Плануючи свою роботу, ми намагатимемося урізноманітнити форми і методи організації спортивних змагань. Надалі їх влаштуватимемо в мікрорайонах, будинкоуправліннях. Особливо масовими стануть старты спартакіади «Здоров'я».

ДЛЯ ГАРТУ ДУЖИХ

- Спортивні бази — об'єкти комсомольські
- Мета — масовість
- Висоти братимуть юні

«Юність», змагання на призы героїв-земляків.
 І тепер, коли радянські люди вивчають документи партійних з'їздів, коли сотні пропагандистів намагаються донести до свідомості кожного трудівника глибину і зміст рішень партії та уряду, ми теж визначаємо свої напрямки в справі пропаганди партійних настрелень. Всюди — на заводах, фабриках, учбових закладах виступають наші активісти. Ми влаштуємо вечори спортивної слави, які у великій мірі сприяють залученню до занять фізкультурою і спортом сотень юних трудівників. І в першу чергу цим шереги поповнює молоде.
 9 травня піднято прапор VI міської спартакіади. В перші колони стали фізкультурники спортивних клубів «Машинобудівники», «Авіатори», будівельного технікуму, олійжиркомбінату, швейної фабрики. Ці колективи домоглися найвищих успіхів торік. Тут зросла масовість, високі показники в майстерності.
 Наприклад, на Кіровоградському олійжиркомбінаті у спортивних секціях цілорічно займається вже третій робітник. Тренуються волейболісти і гандболісти, легкоатлети і тенісисти, тут популярні кульова

стріляба, шахи, шашки, бадмінтон. Характерно, що кращі спортсмени в кращих виробничих колективах — Антоніна Славо, Дмитро Буйлук, Юрій Сковородка, Віктор Хмельницький, Віра Настенко. Всі вони спортсмени-розрядники, призери міських та обласних змагань. Інструктор по спорту Михайло Мицель, звісно, працює не самотужки. В нього десятки громадських активістів. І в першу чергу йому допомагає комсомольський комітет підприємства, очолюваний електрослюсарем Анатолієм Корчицьким. Цей юнак теж один з кращих спортсменів олійжиркомбінату.
 З перших днів нового року тут почалися змагання в залі спартакіади підприємства. Уже мріялися силами тенісисти, шахісти, шашкісти, юнаки та дівчата вийшли на вогняний рубіж. І тепер понад 350 знову домоглися нових успіхів у спортивній майстерності, серед них стартувало близько 150 спортсменів-розрядників. Всі ці досягнення зумовлені тим, що на комбінаті фізичному вихованню робітників приділяють велику увагу керівники підприємства — директор І. Шамай секретар партійного комітету А. Павлов, голова місцевого профспілки А. Грив. Вони допомогли молоді збудувати новий спортивний комплекс, подбали про інвентар для кожної спортивної секції. Надалі знову передбачається будівництво майданчиків для фізкультурників, спортивного залу.
 Не новина, якщо скажу, що успіх фізкультурного колективу залежить від активності його

атажка, і тому ми дбаємо про те, щоб наші фізкультурні активісти були якнайкраще підготовлені, своїм прикладом запалювали молодь, вели до нових рекордів. Саме цього менш досвідчені фізкультурні активісти зможуть навчитися в інструктора по спорту Василя Нікуліна, який вже не перший рік працює на швейній фабриці. Тут нині у спортивних секціях тренується близько тисячі робітників, а в спартакіаді підприємства взяло участь понад дві третини виробничників. В новозбудованому спортивному комплексі з спортсменами-початківцями тепер працюють розрядники А. Таран, Є. Косова, В. Горденко, В. Русин, Т. Кумин, З. Лобанова та десятки інших громадських інструкторів.
 Спортсмени швейної фабрики неодноразово були призерами першої обласної Ради ДСГ «Авангард», вони входять до складу збірних команд цього товариства.
 Тривають поєдинки на стадіоні, в спортивному залі. А в суботні та недільні дні Василь Нікулін зі своїми друзями вирушає в Онківський ліс, де збудована туристська база швейної фабрики. Знову змагаються волейболісти, тенісисти,

мріються майстерністю рибалки. Добре відпочивши, швейники з новою наснагою беруться до роботи. І успіхи у праці тут зростають знову й знову.
 Я навмисно згадав про ці два колективи фізкультури. Саме так мають працювати фізкультурні активісти і на інших підприємствах міста. А поруч з ними цю справу мають вирішувати і комітети комсомолу, господарські працівники.
 Будуючи нові спортивні споруди, ми одноразово намагатимось домогтися максимального завантаження наявних, дбаємо про зростання спортивних секцій, збільшуємо кількість спортсменів, що навчаються в ДЮСШ.
 Людина, яка приходить у заводський цех, сідає за стіл у студентській аудиторії повинна мати високий фізичний гарт, бути здоровою й бадьорою. Заради цього всі наші старання і помисли.
 В. ТЕРЕШЕНКО,
 голова Кіровоградського міського комітету по фізкультурі та спорту.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 16 ТРАВНЯ, ПЕРША ПРОГРАМА, 9.05 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів «Будильник». Музична програма. (Львів). 10.00 — «Музичний кіоск». (М). 10.30 — Кольорове телебачення. Репортаж з виставки творів Вісента Ван Гога в Державному музеї образотворчого мистецтва імені О. С. Пушкіна. (М). 11.00 — Для старшокласників «Арктика далека і близька».

Відповіді на питання 11-го туру олімпіади. (М). 12.00 — Наша афіша. (К). 12.05 — Екран молодих. «Наш девіз — романтика». (К). 12.35 — Концерт. (Запоріжжя). 13.20 — «Запрошуємо на усмішку». (К). 14.05 — «Культура слова». (К). 14.30 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (Мінськ). 15.00 — «Рубежі п'ятиріччя». (М). 15.15 — Чемпіонат Європи з спортивною гімнастикой. (Мадрид). 17.00 — «Клуб юних олімпійців». (Ворошиловград). 18.00 — Новини.

(М). 18.05 — «Владки без масок». (М). 18.30 — «Клуб відпочинку». (М). 19.30 — Кудожний фільм «Отарова вдова». (К). 20.50 — Програма «Час». (М). 21.20 — «Герої п'ятиріччя». Телевізійний екран пошани. (К). 21.35 — Концерт майстрів мистецтва. (К). 22.05 — Мультифільм для доросляків. (К). 22.35 — Передача з Москви. (М). 23.05 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (К) — «Зеніт» (Ленінград).

ДРУГА ПРОГРАМА, 11.00 — Екран студента-заочника, II-й курс. Німецька мова. (К). 11.35 — Вища математика. (К). 12.45 — Фізика. «Зв'язок простору і часу». (К). 13.20 — Теоретична механіка. (К). 16.00 — Показові виступи найсильніших фігуристів Радянського Союзу. (М). 18.00 — Художній фільм «Журавушка». (К). 19.30 — «Стороннім вхід заборонено». Театральний вечір Московського театру сатири. (М). 20.50 — «На добраніч, дити». (К). 21.20 — Продовження творчого вечора Московського театру сатири. (М).

ПОНЕДІЛОК, 17 ТРАВНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА, 16.40 — Фестиваль дитячих, лялькових і драматичних колективів «Ріпка». Вистава Богданівської восьмирічної школи. (Кіровоград). 17.05 — Республіканська фізико-математична школа. (К). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Програма першого каналу. 18.05 — «Подорож». (М). 18.35 — Кольорове телебачення для дітей. Мультифільм «Метеор на рингу». (М). 19.25 — «Кража». Прем'єра художнього телефільму (1 серія). (М). 20.30 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Торпедо» (М) — «Зоря» (Ворошиловград). 2 тайм. 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — «Буконський чорні». (Миколаїв). 10.45 — Художній фільм «Отарова вдова». (К). 21.15 — «На добраніч, дити!» (К).

ДРУГА ПРОГРАМА, 16.55 — Новини. (М). 17.05 — «Об'єкти». (М). 17.35 — Для школярів. «Піонерія». (М). 18.00 — Для дітей. Телефільм «Казка Прікіндела». (К). 18.30 — Народний телеуніверситет «Університет» — значить передбачати. 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — «Буконський чорні». (Миколаїв). 10.45 — Художній фільм «Отарова вдова». (К). 21.15 — «На добраніч, дити!» (К).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
 Телефон: відповідального секретаря — 2-45-35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Галіки, 2.